

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **H. A.E. K.**
státní příslušnost Egyptská arabská republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 12. 3. 2026 č. j. MV-40790-3/OAM-2026, ve věci
mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného usnesení žalovaného, jímž žalovaný správní řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů zastavil. Žalobce bez bližší specifikace namítal, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Přestože požádal o udělení mezinárodní ochrany opakovaně, bylo na žalovaném, aby jej vyzval k vyličení podstatných skutečností a zjištění důvodů, které jej vedly k opakovanému podání žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný veškeré své úvahy uvedené v rozhodnutí pouze řídí tím, aby mohl využít ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Jednoznačně tak nepostupuje v souladu se základními zásadami správního řízení. Již jen tímto postupem došlo k porušení § 3 správního řádu, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Žalobce dále uvedl, že žalovaný zcela pomíjí subjektivní aspekt jeho osoby. V žalobě pak přednáší definici termínu uprchlík, cituje ust. § 12, § 14, § 2 odst. 4 zákona o azylu. Žalovanému bez bližší specifikace vytkl, že nezhodnotil veškeré okolnosti, které v řízení sdělil. Je pro něho nepochopitelné, že se jeho žádostí odmítl zabývat a vystavuje jej riziku návratu domů.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval. Námitka o nedostatečně zjištěném stavu věci nemá své opodstatnění. Správní orgán neměl žádnou povinnost vyzvat žalobce k vyličení podstatných skutečností, které jej vedly k opakovanému podání žádosti o mezinárodní ochranu. Co se týká případného pohovoru, žalovaný odkázal na ust. § 23 zákona o azylu s tím, že byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany, pohovor se neprovádí a ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Žalobce tedy mohl své důvody sdělit písemně či jakkoli jinak. Žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v České republice žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu. Ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl ve své vlasti vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.
3. Na základě řádně a včas podané žaloby krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. a § 54 odst. 2 s. ř. s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
4. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 3. 2026 č. j. MV-40790-3/OAM-2026 zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 5. 3. 2026 podle ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu. Žalovaný vycházel z toho, že žádost žalobce ze dne 5. 3. 2026 je již čtvrtá v pořadí. Žalobce v ní neuvedl žádné důvody. V první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil žalobce za důvod jejího podání obavy o život po návratu do vlasti z důvodu krevní msty a dále to, že v České republice má nezletilou dceru, občanku České republiky. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-

14/LE-BA02-2020. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 2. 2020 č. j. OAM-14/LE-BA02-LE31-2020, které nabylo právní moci 9. 3. 2020, nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena. Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 28. 1. 2021 č. j. 62 Az 17/2020-41 zamítl. Rozsudek nabyl právní moci 8. 3. 2021. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který ji odmítl pro nepřijatelnost usnesením č. j. 2 Azs 55/2021-36 ze dne 23. 6. 2021, které nabylo právní moci 24. 6. 2021. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal 7. 8. 2021, přičemž neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2021, které nabylo právní moci 27. 1. 2022 č. j. OAM-578/ZA-ZA11-LE31-2021 byla žádost posouzena dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu jako nepřipustná a řízení o ní bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Potřetí požádal žalobce o mezinárodní ochranu v České republice dne 22. 4. 2024. O této žádosti bylo pro nepřipustnost další opakované žádosti dle § 11a odst. 3 zákona o azylu řízení zastaveno usnesením č. j. MV-65038-2/OAM-2024 ze dne 24. 4. 2024. Usnesení nabylo právní moci 30. 4. 2024. Proti usnesení podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Rozsudkem č. j. 19 Az 19/2024-57, který nabyl právní moci 17. 9. 2024, ji soud zamítl.

5. Správní spis obsahuje rovněž informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Egyptské arabské republice, konkrétně se jedná o Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi: Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav březen 2006, ze dne 10. 3. 2026.
6. Podle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a § 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.
7. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. g) téhož zákona, pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1) kterékoli předcházejí žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje, nebo že se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2) druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, § 15a, 17 nebo 17a, nebo 3) druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

8. V posuzované věci předmětem přezkumu soudu bylo rozhodnutí žalovaného o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Jednalo se v pořadí o čtvrtou žádost. V případech opakovaných žádostí cizince o udělení azylu je nutno zkoumat, zda nedošlo k podstatné změně okolností, jež v předchozích případech vedly k zamítnutí žádostí o azyl. V rozsudku č. j. 5 Azs 24/2003-42 Nejvyšší správní soud uvedl, že „zpravidla se může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změna poměrů ve vztahu k osobě žadatele, například udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta“. V dané věci žalobce v další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice neuvedl žádné skutečnosti a ani nepoukázal na žádnou změnu okolností jeho případu, vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Fakticky neuvedl naprosto žádné důvody jejího podání. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 151/2005-86, v němž NSS uvedl: „zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí“. Žalobce nejenže neuvedl žádné nové skutečnosti, ani nepoukázal na změnu okolností, ale svou žádost neodůvodnil vůbec. Ani v žalobě žalobce nespecifikoval, které důvody mu žalovaný neměl umožnit uvést. Žalobce měl dostatečný prostor, aby důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl již v žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Za těchto okolností nebylo povinností žalovaného provést pohovor s žalobcem. V ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu, je výslovně uvedeno, že byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany (jako je tomu v posuzované věci), pak v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem, není-li pohovor nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný postupoval v souladu s tímto zákonným ustanovením, neboť žalobci umožnil sdělit důvody žádosti písemně. Pohovor právě za situace, kdy žalobce neuvedl vůbec žádné důvody, nebyl nezbytný, neboť o zjištěném stavu věci žádné důvodné pochybnosti nepanovaly.
9. Žalovaný napadené rozhodnutí o další opakované žádosti dostatečně odůvodnil i ohledně relevantních změn v situaci v zemi původu žalobce. Politickou a bezpečnostní situaci v Egyptě žalovaný posuzoval na základě Informace OAMP, Egypt, Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav březen 2026, ze dne 10. 3. 2026. Z ní zcela jednoznačně vyplývá, že v Egyptě nedošlo od doby, kdy byla naposledy posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu, tedy vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a, a není tedy důvodně se domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí.
10. Krajský soud uzavírá, že žalovaný vycházel při posouzení věci z relevantních podkladů, skutkový stav dostatečně zjistil a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovaný nepochybil, když správní řízení ve věci další opakované žádosti žalobce o udělení

mezinárodní ochrany ze dne 5. 3. 2026 podle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, v platném znění, zastavil.

11. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné [§ 32 odst. 8 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů].

Ostrava 28. dubna 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně